

- 18 храмъ-тъ, дойдохъ въ изстѣпленіе, И видѣхъ го
че ми казуваше: Побързай та излѣзь скоро изъ
Іерусалимъ; защото не ще да приѣмжтъ твое-то
19 за мене свидѣтелство. И азъ рѣкохъ: Господи,
тъ знаѣжтъ че азъ затваряхъ и біяхъ по събо-
20 рища-та тѣзи които вѣрувахъ въ тебе. И кога-
то ся проливаше кръвъ-та на твоего мученика
Стефана, и азъ бѣхъ тамъ, и соизволявахъ на
негово-то убиваніе, и вардѣхъ дрехы-тъ на тѣзи
21 които го убивахъ. И рече ми: Иди; защото азъ
ще тя проводѣмъ далеко въ язычници-тъ.
- 22 И до тѣзи рѣчь го слушахъ; а *тогазъ* възвы-
шихъ гласъ-тъ си и казувахъ: Махни отъ зе-
мѣ-тъ единъ такъвъ; защото не трѣбва да бж-
23 де живъ. И понеже тѣ выкахъ, и захвърляхъ
си дрехы-тъ, и хвърляхъ прахъ по воздухъ-тъ,
24 Тысящникъ-тъ заповѣда да го закарать въ крѣ-
пость-тъ, и порѣча да го испытать съ бой, за
да узнае за койжъ причинжъ выкахъ така върхъ
25 него. И като го растегнѣхъ съ ремицы, Павелъ
рече на стотника който стоеше *тамо*: Законно
ли е вамъ да біете чловѣка Римлянинъ и не
26 сѣденъ? Това като чу стотникъ-тъ, отиде та
извѣсти тысящнику, и рече: Виждь какво ще
27 сторишь; защото той чловѣкъ е Римлянинъ. А
тысящникъ-тъ пристѣпи и рече му: Кажми ми,
Римлянинъ ли си ты? А той рече: Римлянинъ.
- 28 И отговори тысящникъ-тъ: Азъ съ много сре-
бро съмъ добылъ това гражданство; а Павелъ
29 рече: Но азъ съмъ ся и родилъ *въ него*. И тѣй
тозъ часъ ся отстѣпихъ отъ него тѣзи които
щѣхъ да го мѣчатъ. Още и тысящникъ-тъ ся
уплаши, като разбра че е Римлянинъ, и защото
го бѣше вързалъ.
- 30 На утринь-тъ като искаше да разумѣе исти-
нѣ-тъ, въ какво го обвиняватъ Іудей-тъ, раз-
върза го отъ върскы-тъ, и повелѣ да дойджтъ